

ACCIO

CIUTADANA

41

EDITORIAL

TRENTA ANYS DE CATALANISME...?

La política catalana, intervinguda i monopolitzada durant llargues i llargues anyades, per la Lliga Regionalista (avui per avui Lliga Catalana) havia de caracteritzar-se pel seu accentuat confusionisme que és, i ha estat sempre, la norma predilecta que han seguit els elements directius de l'escola lliguera. Removent en l'entranya viva les brases enceses i roents de l'amor a la terra nostrada, tocant les fibres més sensibles del nostre sentimentalisme patriòtic amb convencionalismes arcaics i floralescos, procuraven mantenir en una constant tensió nerviosa, l'esperit ingenu de les masses ciutadanes, perquè sabien prou bé que el seu exaltament, a vegades molt propens al sacrifici, privava i dificultava la reflexió i el raonament i així els era més fàcil i planer conduir-los pels viaranyos tortuosos que més convenien a les seves ambicions desmesurades. Per això hom es dóna compte, ara, que les actituds vacil·lants de l'ànima col·lectiva del nostre poble, no eren pas defectes racials de la gent catalana, sinó conseqüència lògica de la conducta interessada d'aquells elements que confonien la política amb una indústria lucrativa, amb una mena de societat anònima en la qual fan nosa els idealismes purs i solament són admeses com a valors cotitzables, les pessetes, molt més si aquestes es compten per milions.

Per això, en enfrontar-se amb els problemes vius i candents que els fets i les circumstàncies han posat en un primer pla per a facilitar el desenvolupament normal de la nostra vida, s'ha esfonsat el catalanisme dels trenta anys de confusionisme lliguer. Aquella ficció d'una Catalunya poblada de caputxetes i pomells de joventut, amb pelegrinatges a la Moreneta de Montserrat, amb Jocs Florals a cada casino de barriada i amb regines de festa i ballades de sardanes, no és pas la Catalunya que batega portada pels neguits d'un millorament social i econòmic que faci als seus fills ben lliures i independents; no és pas aquella Ca-

talunya que volem comprensiva i generosa per a l'humil i el desvalgüt; aquella Catalunya que, d'acord amb les seves germanes d'Ibèria, treballà per a posar-se a la capdavantera de les nacions civilitzades i que des d'aquell lloc labori eficaçment per una pau, una germanor i una igualtat entre tots els pobles i entre tots els homes. No és pas la Catalunya que anhelem els que, tenint un concepte universalista de les coses, som catalanistes de socarrel sense haver passat per l'escola de la Lliga.

Trenta anys de catalanisme confusionista han fet molt pocs catalanistes. Tot el més que han lograt, i ja és prou, destriar ben bé els camins. D'una banda aquells pels quals l'interès de Catalunya, problema de llibertat, està per damunt de tot, i de l'altra, aquells que accepten que no es voti una constitució republicana en la qual es proclamava el dret indiscutible de Catalunya a regir-se ella mateixa, perquè ensems proclamava el laïcisme integral de l'estat; els que accepten que no es voti l'Estatut orgànic de la nostra terra, llei fonamental de la pàtria rediviva, perquè s'hi consignaven, aixímateix, uns principis socials i un laïcisme d'acord amb la constitució de l'estat espanyol; aquells que acceptaven i acceptarien encara, recolzar la dinastia borbònica, enemiga secular de Catalunya i dels catalans, tornant satisfets al vassallatge a què ens sotmeterien de nou, en tant que s'enfonzessin totes les millores de caràcter moral i d'ordre econòmic, obtingudes amb la república.

Trenta anys de catalanisme...? No! Trenta anys de política confusionista al servei d'uns interessos particulars i egoistes. Per això, en recobrar Catalunya la seva personalitat, els homes de la Lliga Catalana, malgrat l'empatx trentista, s'han trobat desplaçats per no haver sabut o no haver volgut arribar a l'ànima del poble.

JOAN BALLESTA

SETMANARI DEL PARTIT R.F.N
DE LES COMARQUES GIRONINES

GIRONA

9 juny 1933

15 cts